Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

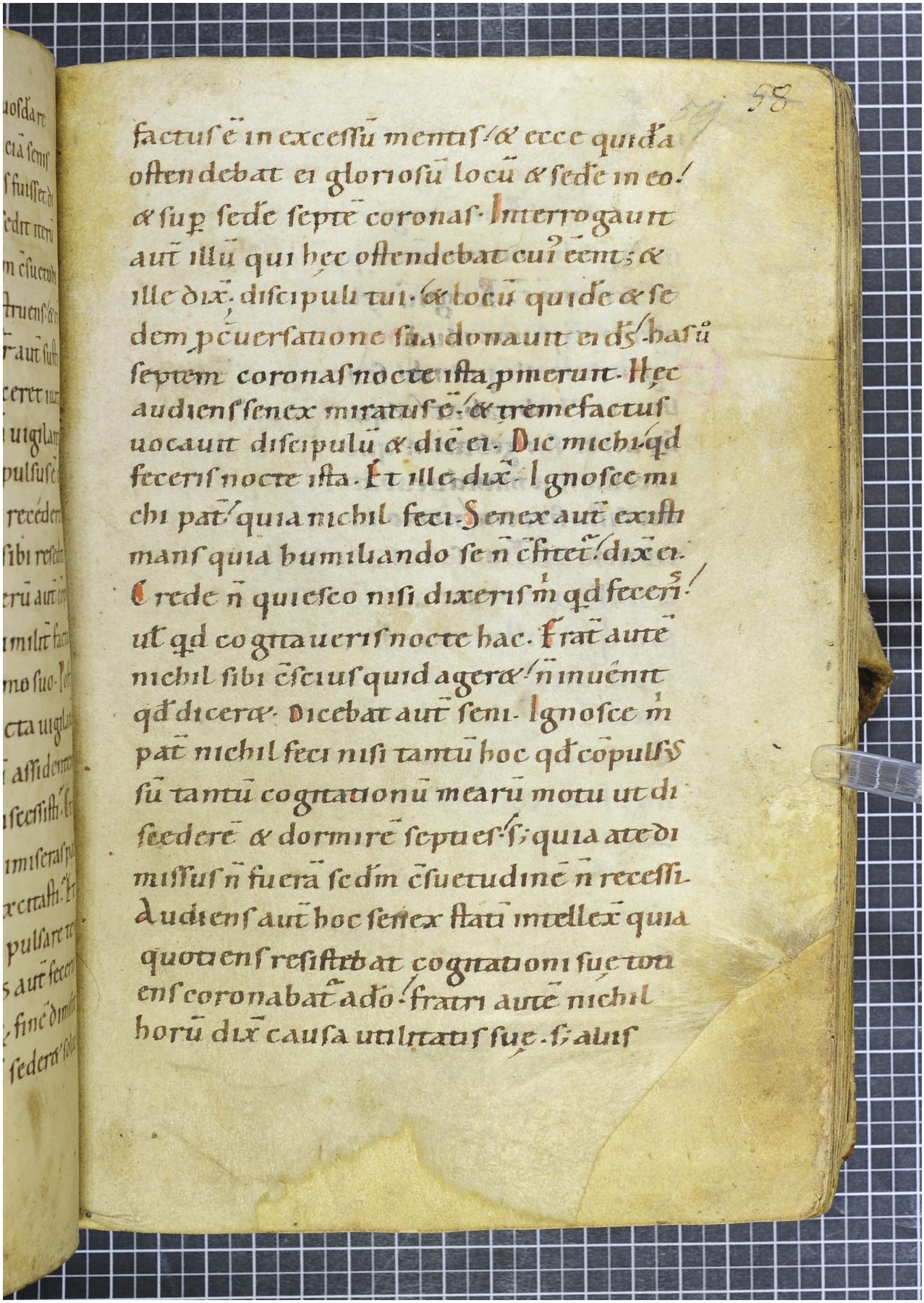

58

factus ē in excessu mentis. & ecce quida
ostendebat ei gloriosū locū & sedē in eo.
& sup sede septē coronas. Interrogauit
aut illū qui hec ostendebat cui eēnt; &
ille dix. discipuli tui. & locū quide & se
dem p̄ cuersatione sua donauit ei ds. hasū
septem coronas nocte ista p̄merunt. Hec
audiens senex miratus ē. & tremefactus
uocauit discipulū & dic ei. Dic michi qd
feceris nocte ista. Et ille dix. Ignosce mi
chi pat. quia nichil feci. Senex aut existi
mans quia humiliando se n̄ cfitet. dix ei.
Crede n̄ quiesco nisi dixeris m qd feceris.
ut qd cogitaueris nocte hac. Frat aut
nichil sibi ēscius quid agere. n̄ inuēnit
qd dicere. Dicebat aut seni. Ignosce m
pat nichil feci nisi tantū hoc qd cōpulsus
sū tantū cogitationū mearū motu ut di
scedere & dormire septues. si quia ate di
missus n̄ fuerā sedm cōsuetudinē n̄ recessi.
Audiens aut hoc senex statū intellex quia
quotiens resistebat cogitationi sue toti
ens coronabat ado. fratri aut nichil
horū dix causa utilitatis sue. si alius